

J.M. Synge
Jezdci
i kochanki

JEZDCI K MOŘI

J. M. SYNGE

JEZDCI K MOŘI

(KIPERS TO THE SEA)

1 9 2 2

VE STARÉ ŘÍŠINAMOR.

PANÍ
HELENĚ STRÁNSKÉ,
roz. Lorenzové,
vytrvalé příznivkyni
Dobrého Díla,
uctivě věnují
VYDAVATELÉ

Drama toto
bylo ponejprv sehráno ve
dvoraně „Molesworth“ v
Dublině, dne 25. února 1904.

O s o b y :

MAURYA,
stará matka.

BARTLEY,
její syn.

CATHLEENA,
její starší dcera.

NORA,
její mladší dcera.

MUŽI A ŽENY.

S c e n a :

Ostrov na západě Irska.

*Kuchyně rybářské chaty, se
sítěmi, obleky z nepromokavé-
ho plátna, s kolovratem, něko-
lika novými prkny, stojícími u
zdi atd. atd.*

CATHLEENA, *děvče asi dva-
cetileté, dokončuje hnětení ko-
láče, jež vstrčí do peci u krbu.
Pak si otře ruce a počne pří-
sti na kolovratu.* NORA, *zcela
mladé děvče, vstrčí hlavu do
dveří.*

NORA

tiše: Kde je?

CATHLEENA

*Lehla si, Bůh jí pomoz! Ať se
jen vyspí, bude-li moci.*

NORA *tiše vstoupí a vytáhne
zpod svého shawlu balík.*

CATHLEENA

*rychle točí kolovratem: Co je
to? Co to máš?*

NORA

Mladý páter to přines. Je to košile a punčocha, bylo to nalezeno po utopenci v Donegalu.

CATHLEENA *zarazí kolo a naklohní se, aby naslouchala.*

NORA

Máme rozhodnout, jest-li to Michaelovo.

CATHLEENA

Jak by to mohlo být Michaelovo, Noro? Jak možno, aby to vyplovalo tak daleko na severu?

NORA

Mladý páter říkal, že zná podobné případy. „Je to Michaelovo,“ pravil, „a můžete jí říci, že z milosti Boží dostalo se mu pěkného pohřbu. Ale není-li to jeho, neříkejte o tom slova, neboť byla by to její smrt,“ povídal, „uplakala by se a unařikala.“

Dveře, jež Nora nechala pootevřeny, náhlým závanem větru se zavrou.

CATHLEENA

úzkostlivě se zadívá ven: Řekla jsi mu, aby zadržel Bartleye, a-

by dnes nejezdil s koňmi na trh do Galwaye?

NORA

„Nechci ho zdržovat,“ řekl on, „ale nemějte strachu. Ona bude se modlit po celou noc a Všemohoucí nedopustí, aby byla zbavena všech žijících synů,“ pravil.

CATHLEENA

Je moře u „Bílých skalisk“ zle
rozbouřeno, Noro?

NORA

Zle se bouří! Pán Bůh nám po-
moz! Slyšeti velký řev od zá-
padu a nejhůř bude, až se při-
žene příboj po větru. *Jde ke sto-
lu, na němž je balík.* Mám to
nyní otevřít?

CATHLEENA

Snad se probudí a překvapí nás,
než tak učiníme. *Jde ke stolu.*
Potrvá to hezkou chvíli, a my
obě tu, s uplakanýma očima!

NORA

*jde k vnitřním dveřím a naslou-
chá.* Slyším, jak se hýbe na po-
steli, v minutě bude zde.

CATHLEENA

Podej mi žebřík, položím to na-
horu na rašeliniště, takže o tom
ani nezví, a snad, až se příboj

přižene, půjde zase na břeh vyhlížet, neplaví-li se nic od východu.

Postaví žebřík a opře jejo štít komínu, vyleze několik stupňů a uschová balík v rašeliništi nad komínem. MAURYA vyjde z vnitřní jizby, podívá se na Cathleenu a svárlivě mluví.

MAURYA

Což nemáš dosti rašeliny pro dnešek a pro noc?

CATHLEENA

V troubě se peče koláč teprve krátkou chvíli, *shazuje dolů rašelinu*, a Bartley bude ho potřebovat, až se příboj obrátí a on půjde do Connemary.

NORA *sbírá rašelinu a rovná ji vedle krbu.*

MAURYA

sedne na stoličku k ohni: Ne-
půjde dnes, když vítr se zdvihá

od jihu a západu. Nepůjde nikam, neboť mladý páter ho jistě zadrží!

NORA

Nezadrží ho, matko, a já slyšela Eamona Šimona a Štěpána Pheety i Columna Shawna říkati, že půjde.

MAURYA

Kde je teď?

NORA

Odešel se pozeptat, pojedeli ještě jiný člun do týdne, a myslím, že nebude dlouho trvat a bude zde, neboť příliv se obrací u „Zeleného předhoří“ a rybářská loď přichází od východu.

CATHLEENA

Slyším někoho míjeti velké kameny.

NORA

hledí ven: Už přichází a pospíchá.

BARTLEY

vstoupí a rozhlíží se. Mluví tiše a smutně: Kde je ten kus provazu, jež jsem koupil v Conne-maře?

CATHLEENA

sestoupí se žebříku: Dej mu jej, Noro, je na hřebu u bílých prken. Pověsila jsem ho tam dnes ráno, protože prase s černýma prackama ho ožíralo.

NORA

podá mu kus provazu: Je to ten, Bartleyi?

MAURYA

Učiniš dobře, Bartleyi, necháš-li provaz viseti u prken.

BARTLEY

vezme provaz: Budu ho potřebovati, jestli zítra ráno, anebo pozítří ráno, anebo některé jiné ráno v týdnu vyplaví vlny Michaela, neboť bude to hluboký

hrob, ježž mu z milosti Boží vykopu!

BARTLEY

počne třepiti provaz: Nemám žádného udidla na klisnu, jehož bych mohl použítí, a musím rychle pryč! Je toliko jedinký člun, jenž se plaví ve čtrnácti dnech, a trh bude prý, jak mi dole povídali, výborný na koně.

MAURYA

Bude to pěkné povídání tam dole, až voda vyplaví tělo, a v domě není muže, jenž by sbil rakev, když jsem byla zaplatila hezké peníze za nejkrásnější bílá prkna, jež možno koupit v Connemaře. *Ohlédne se po prknech.*

BARTLEY

Jak možno, aby tělo bylo vyplaveno, když denně vyhlídáš, po devět dnů, a silný vítr vane

z opačné strany od západu a jihu?

MAURYA

Nenajde-li se samo, vítr vzbouří moře, a v noci stála hvězda proti měsíci, a moře se bouří od noci. Kdyby šlo o sto koní a tisíc koní, jež bys snad měl, co je tisíc koní proti synu, když už jen jedinký je na živu?

BARTLEY

pracuje na udidle, ke Cathleeně: Dohlédněte každého dne na ovce, aby neběhaly do žita, a přijde-li překupník, můžete prodat prase s černýma prackama, nabídne-li slušnou cenu.

MAURYA

Jak by mohla taková dostat slušnou cenu za prase?

BARTLEY

Cathleeně: Vydrží-li západní vítr přes zbytek měsíce, nahrab-

te s Norou dosti mořských řas na pálení. — Je těžko zaříditi vše do mého návratu, když tu není jiného muže k práci.

MAURYA

Bude to přetěžko zajisté, od onoho dne, kdy budeš utopen s ostatními! Jak tu budu živa já s děvčaty, já stará žena, koukající už po hrobu?

BARTLEY odloží oprat, svlékne kabát a oblékne jiný, flanelový, novější.

BARTLEY

Noře: Blíží se již loď přístavu?

NORA

vyhlédajíc ven: Právě miji „Zelené předhoří“, a svinuje všechny plachty.

BARTLEY

vezme svou tobolku a tabák: Mám půl hodiny cesty dolů. Ve dvou anebo ve třech dnech, a-

nebo snad ve čtyrech dnech
mne zase uvidíte, nebude-li vítr
příznivý.

MAURYA

*dá si shawl na hlavu a obrátí
se k ohni:* Není-li to tvrdý a kru-
tý muž, který nechce slyšet slo-

va z úst staré ženy, když ho zdr-
žuje, aby nešel na moře?

CATHLEENA

Je to živobytí mladého muže,
aby šel na moře, a kdož bude
dbáti staré ženy, povídající po-
řád jedno a totéž?

BARTLEY

*vezme oprat': Musím si pospí-
šit. Pojedu dolů na červené kli-
sně a šedé hříbě povedu za se-
bou Boží požehnání vám
všem Vyjde.*

MAURYA

*když Bartley vychází ze dveří,
propukne v pláč. Odešel! Bůh
ho zachovej! Ale neuvidím ho
již. Odešel, a než černá noc se
rozestře, nebudu mít syna na
světě!*

CATHLEENA

*Proč jste mu nedala svého po-
žehnání, když stál a rozhlížel se
ve dveřích? Není to dosti smut-
né, když každinký v tomto do-
mě odchází provázen zlým slo-
vem? s tvrdým vyprovozením
v uchu?*

MAURYA vezme pohrabáč a

*počne bezúčelně, aniž se ohlé-
dá, hrabati v ohni.*

NORA

*obráťí se k ní: Odhrabujete o-
heň, koláč se neupeče.*

CATHLEENA

Syn Boží nám odpusť, Noro, za-
pomněli jsme na jeho skývu
chleba! *Přejde k ohni.*

NORA

To bude kruté, bude-li nucen
pozdě do noci, a snad až do slun-
ce východu, být bez sousta do
úst.

CATHLEENA

*vyndá z trouby koláč: Ba, krú-
té, jistojistě! Nezbude žádné-
mu kusa rozumu v hlavě, když
v domě jen stará žena stále a
stále si vede svou!*

MAURYA *zakymácí se na sto-
liče*

CATHLEENA

ukrojí kus koláče a zabalí do cáru plátna, Mauryi: Jděte teď dolů k prameni a dejte mu to, až půjde kolem. Uvidíte ho, a černé slovo může být smyto; můžete mu říci „Bůh tě ochraňuj!“, a to tak, aby mu bylo lehké u srdce.

MAURYA

berouc chléb: Dojdu tam ještě v čas?

CATHLEENA

Půjdete-li zčerstva —

MAURYA

stojí nerozhodna: Je mi těžko kráčet zčerstva.

CATHLEENA

dívá se za ní; se strachem: Po-dej jí její hůl, Noro, mohla by uklouznouti na velkých kame-nech.

NORA

Jakou hůl?

CATHLEENA

Tu, co Michael koupil v Con-nemaře.

MAURYA

vezme hůl, již jí Nora podá:
Ve velkém světě staří lidé zanechávají věci svým synům a dětem, ale v tomto místě mladí muži zanechávají věci pro ty, kdož sestárnou. *Pomalů odejde.*

NORA *přistoupí zase k žebříku.*

CATHLEENA

Čekej, Noro, mohla by se náhle vrátit. Je to smutné, Bůh jí pomoz, že neví, co počíná.

NORA

Zašla již kolem křoví?

CATHLEENA

dívá se ven: Teď právě zachází.

Hod' to dolů, rychle, neb Pán
Bůh ví, kdy zase bude venku.

NORA

vyndá balík z úkrytu: Mladý
páter řekl, že půjde zítra ko-
lem, máme sejít dolů a pově-
dět, je-li to Michaelovo, jsme-li
tím jisty.

CATHLEENA

vezme balík: Povídal o tom, co
našli?

NORA

sejde dolů: „Byli dva muži,“
povídal, „a vezli kolem pálen-
ku, veslovali rychle, aby byli
na místě dříve, než se kohouti
rozkokrhají, a veslo jednoho z
nich zachytilo tělo, právě když
míjeli černáskaliska na severu.“

CATHLEENA

pokouší se otevřít balík: Podej
mi nůž, Noro, provázek je vlh-
ký slanou vodou, a je tu zpro-

padený uzel, který nerozvážeš ani za týden.

NORA

dá jí nůž: Slyšela jsem, že to bylo daleko od Donegalu.

CATHLEENA

přeřízne provázek: Jistě. Byl tu kdysi muž, před lety — ten, co nám prodal tento nůž — a ten řek', kdybys podnikla cestu kolem skalisk, že by trvalo sedm dnů, než bys došla do Donegalu.

NORA

A jak dlouho by trvalo, než by tam přišlo plovoucí tělo?

CATHLEENA *otevře balík a vyjme z něho kus punčochy. Obě dychtivě přihlížejí.*

CATHLEENA

tichým hlasem: Bůh nás zachovej, Noro, ale není to podivné říci, že to je jistě jeho?

NORA

Vezmu jeho košili s háku a srovnáme látku s touto zde. *Hledá mezi věcmi visícími v koutě.* Není tu, Cathleeno, kde jen asi je?

CATHLEENA

Myslím, že ji Bartley vzal ráno na sebe, neboť jeho vlastní košile byla napita solí. *Poukazuje do kouta.* Ale tam je část rukávu z téže látky. Dej mi ji, ta k přirovnání postačí.

NORA *přinese rukáv a obě srovnávají látku s košilí, vytaženou z balíku.*

CATHLEENA

Je to táž látka, Noro, ale je-li to táž, což nejsou velké balíky této látky v krámech v Galwayi, a což nemůže míti řada mužů košile z téže látky, zrovna jako měl Michael?

NORA

vyňala punčochu a počítá stehy; zapláče: Je to Michaelovo, Cathlíno, je to Michaelovo, Bůh pomoz jeho duši, a co tomu řekne ona, až uslyší celou tu historii, a Bartley právě na moři!

CATHLEENA

Vždyť je to jen prostá punčocha. Vezme ji do rukou.

NORA

Je to druhá z třetího páru, jež jsem pletla. Tu, vždy tři stehy jsem vypustila a čtyři nabrala.

CATHLEENA

počítá stehy: Je tomu, jak pravíš, je to tak. *Pláče.* Ó, Noro, není-liž to smutná věc, pomyslí-li, že se plaví takovou dálku na sever a nikdo nad ním nezapláče, jen černé čarodějnice, lítající nad vodou?

NORA

obrábí se napolo a hodí rukou směrem k oblakům: A není-li to strašné pomyšlení, že nic nezbylo z mladého muže, jenž byl statným veslařem a velkým rybářem, než tady ten kus košile a prostá punčocha?

CATHLEENA

po chvílce: Řekni mně, nepřichází už, Noro? Slyším lehký krok na pěšině.

NORA

vyhlédne: Je to ona, Cathleeno. Přichází ke dveřím.

CATHLEENA

Odklidí ty věci než přijde. Snad bude jí volněji, když mu dala své požehnání, a my nedáme jí vědět o ničem, co on je na moři.

NORA

pomáhá Cathleeně svázat ra-

nec: Dobře, dej to tamhle do kouta.

Položí balík do kouta u krbu.
CATHLEENA *jde zase ke kolo-*
vratu.

NORA
Pozná, že jsem plakala?

CATHLEENA
Seď zády ke dveřím, tak, aby
na tebe nepadalo světlo.

NORA *sedne v krbovém kou-*
tě zády ke dveřím. MAURYA
vstoupí velmi pomalu, aniž po-
hlédne na děvčata, a jde k své
stoličce po druhé straně krbu.
Plátno s koláčem má stále v ru-
ce. Děvčata vzájemně na sebe
pohlédnou. NORA *poukazuje*
na chléb v jejích rukou.

CATHLEENA
když byla chvíli předla: Vy jste
mu nedala jeho část koláče?

MAURYA *aniž se obrátí, počne tiše naříkat.*

CATHLEENA

Viděla jste ho jeti k pobřeží?

MAURYA *naříká dále.*

CATHLEENA

trochu netrpělivě: Bůh vám odpust', ale bylo by lépe, pozdvihnouti hlasu a povědít, co jste viděla, než naříkati pro věc, jež se již stala. Viděla jste Bartleye, povídám?

MAURYA

slabým hlasem: Moje srdce je od tohoto dne zlomeno.

CATHLEENA

Viděla jste Bartleye?

MAURYA

Viděla jsem nejhroznější věc!

CATHLEENA

zanechá kolovratu a vyhlédne: Bůh vám odpust', teď jede na klisně a sivka hříbě za ním.

MAURYA
*vyskočí, že se jí shawl sveze s
hlavy a odkryje šedé její rozcu-
chané vlasy. Ustrašeným hla-
sem: Sivka hříbě za ním...*

CATHLEENA
*přejde k ní: Co je vám, co vás
bolí?*

MAURYA
*mluví velmi zvolna: Viděla
jsem nejhroznější věc, jež kdy
byla spatřena ode dne, kdy Bri-
de Dara viděl mrtvého muže s
děťátkem v náručí.*

CATHLEENA A NORA
*Aah! Připlíží se ke krbu před
starou ženu.*

NORA
*Povězte nám, co jste vlastně
viděla?*

MAURYA
*Pustila jsem se dolů k prameni,
odříkávajíc modlitby. Tu obje-*

vil se Bartley jeda na červené
klisně a sivé hříbě za ním; *zdví-
hne ruku, jako by chtěla něco
zakrýti svému zraku.* Syn Boží
zachovej nás, Noro!

CATHLEENA

Co jste viděla?

MAURYA

Viděla jsem — Michaela!

CATHLEENA

mluví zvolna: Neviděla jste ho,
matko; nebyl to Michael, jehož
jste viděla, neboť jeho tělo bylo
nalezeno daleko na severu, a

dostalo se mu z milosti Boží
pěkného pohřbu.

MAURYA

trochu vzdorně: Viděla jsem
ho dnes a jel a cválal na hří-
běti. Bartley jel první na červe-
né klisně, pokoušela jsem se ří-
ci „Bůh tě opatruj!“, ale nemo-
hla jsem pronést slova, tak se
mi hrdlo sevřelo. Jel rychle, a
„Bůh opatruj vás!“ řekl — a já
nemohla slova promluvit. Pla-
číc vzhlédla jsem k sivému hří-
běti — a Michael seděl na něm
— v pěkném obleku a nových
botách na nohou!

CATHLEENA

počne naříkati: Jsme zničeny
od tohoto dne, zničeny jisto-
jistě!

NORA

Což neřekl mladý páter, že Vše-
mohoucí nedopustí, aby tu zů-

stala opuštěná, bez jedinkého syna na světě?

MAURYA

tičným hlasem, ale zřetelně: Ví velmi málo o moři... Bartley bude ztracen, a vy zavolejte Eamona, ať mi sbije rakev z bílých prken, neboť nebudu již dlouho na světě. Měla jsem muže, a mužova otce, a šestero synů bylo v domě — šest krásných hochů, a byl to těžký porod, jaký jsem měla s každým z nich, a přišli na svět — a zase odešli; někteří byli nalezeni a někteří nebyli, ale všichni zmizeli! Byl to Štěpán a Shawn, utonuli za velikého větru a byli vyloveni v zálivu Gregory u Zlatého Ústí a vnesli je sem oba na jediném prkně těmito dveřmi.

Ustane na chvíli a děvčata vstanou, jako by naslouchala

dveřmi, jež zůstaly pootevřeny.

NORA

šeptem: Slyšela jsi, Cathleeno? Slyšela jsi hluk od severovýchodu?

CATHLEENA

šeptem: Někdo pláče na mořském břehu.

MAURYA

aniž poslouchá, hovoří dále: Pak byl to Sheamus a jeho otec a vlastní otec toho zase, utonuli za tmavé noci a ani stopy, ani jediného znaménka po nich nezůstalo, když slunko vyšlo. Pak utopil se Patch, v koženém člunu, jenž se převrhl. Seděla jsem tu s Bartleyem, byl ještě nemluvnětem a ležel na mých kolenou a já viděla dvě ženy, a tři ženy, a čtyry ženy, jak vcházejí a křižují se, a žádná z nich nepromluvila slova. Vzhlížela

jsem k nim, a byli tu i muži, přišedší za nimi, a nesli věc podlouhlou, zabalenou v půli rudé plachty — voda z toho kapala — a byl suchý den, Noro — zanechávali cestičku ode dveří za sebou.

Zase ustane s rukou vztaženou proti dveřím. Tyto se tiše otevrou dokořán, a staré ženy počnou se scházeti, pokřikují se na prahu, pak v popředí pokleknou s rudými sukněmi, staženými přes hlavu.

MAURYA
polou ve snu, ke Cathleeně: Je to Patch anebo Michael? Či vůbec kdo je to?

CATHLEENA
Michael byl nalezen daleko na severu, a když byl nalezen, jak by mohl být tu, na tomto místě?

MAURYA

Jeť jistá moc, již mají mladí muži, plovoucí v moři... A jak by mohli vědět, že byl to Michael, anebo jiný muž, když tělo leží ve vodě ofukováno větry, po devět dnů; tu bylo by zatěžko vlastní jeho matce určit, co za muž by to byl?

CATHLEENA

Byl to Michael, Bůh buď milostiv jeho duši, neboť poslali nám kus jeho šatu z dalekého severu.

Přinese a podá matce cár z Michaelovy košile. MAURYA vstane a vezme cár do svých rukou. NORA vyhlédne ven.

NORA

Nesou nějakou věc sem, a voda z toho kape a zanechává cestičku na velkých kamenech.

CATHLEENA

*k jedné z žen, jež byla vešla:
Je to snad — Bartley?*

JEDNA Z ŽEN

*Je to on!... Bůh pomozí jeho
duši!*

*Dva mladí muži přijdou a po-
staví stůl do středu kuchyně.*

*Muži, kteří nesou Bartleyovo
tělo, položí je na prkno, při-
kryjí kusem plachty a uloží na
stůl.*

CATHLEENA

*co se toto děje: Snad se neu-
topil?*

JEDNA Z ŽEN

Sivka hříbě shodilo ho do moře, a to ho vyplavilo tam, kde mořský příboj bije do bílých skalisk.

MAURYA *jde a klekne u hlavy mrtvoly. Ženy naříkají a volným tempem sebou pokývují.* CATHLEENA a NORA *pokleknou u druhého konce stolu. Muži pokleknou u dveří.*

MAURYA

pozdvihne hlavu a mluví jako by neviděla nikoho z přítomných: Tak už všichni odešli a není už, čím by mi mohlo moře ublížit. — Nebudu tu mít proč plakat a modlit se, když vítr bude burácet od jihu a člověk slyší příboj na východě i příboj na západě, jak bouří a bije do sebe navzájem. Už nebude proč docházeti pro svěcenou

vodu, poVšech Svatých, a také nebudu dbáti, když jiné ženy budou naříkat! *Noře*: Podej mi svěcenou vodu, *Noro*, ještě jí tam něco zbylo v nádobce na misníku.

NORA přinese svěcenou vodu.

MAURYA
položí zbytky Michaelova oděvu na nohy Bartleyovi a stříká na něho svěcenou vodou: Není to, zač jsem se pro tebe modlila k Všemohoucímu Bohu, Bartleyi! Není to, proč jsem říkala modlitby za bezesných nocí, až jsem ani nevěděla, co říkám; ale budu teď mít velké odpočívnutí a je věru již čas! Teď budu mít svatý klid a klidný spánek za dlouhých nocí poVšech Svatých, bude-li jen trocha zvlhlé mouky a snad páchnoucí ryba

k snědku. *Klekne a odříkává modlitby potichu. Křižuje se.*

CATHLEENA

k jednomu starci: Snad že vy a Eamon sbijete rakev, až slunce vzejde. Máme pěkná, bílá prkna, jež sama, Bůh jí pomoz, koupila, v naději, že Michaelovo tělo bude nalezeno, a máme čerstvý koláč, ten můžete jísti při práci.

STAŘEC

dívaje se na prkna: Máte i hřebíky?

CATHLEENA

Hřebíků nemáme, Columne, na hřebíky zapomněla.

JINÝ MUŽ

Divno, že na hřebíky zapomněla, když viděla už tolik rakví sbíjet!

CATHLEENA

Je už stará a všecka schvácená!

MAURYA *velmi zvolna vstane a rozloží zbytky po Michaelovi podél mrtvoly, postříká to svěcenou vodou.*

NORA

šeptem Cathleeně: Teď je jí volno a lehko, ale ten den, kdy se Michael utopil, bylo slyšet její pláč až dolů k prameni. Kdo by si byl pomysllil, že Michaela měla radši!

CATHLEENA

pomalú a zvolna: Stará žena vždy je brzo znavena vším, co počíná, a není-li to už devátý den, co pláče a nařiká a naplňuje starostmi celičský dům?

MAURYA

postaví prázdnou nádobu od svěcené vody na stůl obráceně a složí obě ruce na Bartleyovy nohy: Všichni jsou teď pohromadě a konec nastává. Nechť

Všemohoucí Bůh smiluje se nad Bartleyovou duší, a nad Michaelovou duší, i nad dušemi Sheamuse a Patche, i Štěpána a Shawna, *skloní hlavu*, a nechť i má milosrdenství s mojí duší, i Nořinou, a s duší každin-

kého člověka, žijícího na tomto světě!

Ustane, nářek žen zavzní trochu hlasitěji, až zcela odumře.

MAURYA

dále si hovoří: Michael měl pěkný pohřeb, z milosti Boží, tam daleko na severu. A Bart-

ley bude míti pěknou rakev z
bílých prken, a jistě hodně hlu-
boký hrob. Co můžeme chtít
více? Žádný člověk nemůže žít
na věky a musíme být spoko-
jeni!

*Opět poklekne a opona zvol-
na padá.*

Veškerá autorská a
provozovací práva
jsou vyhrazena panu
KARLU MUŠKOVÍ,
režiséru Národního
divadla v Praze, jenž
tuto hru o jednom děj-
ství z angloirštiny na
náš jazyk převedl.

S POMOCÍ BOŽÍ A PŘÁTEL
DOBRÉHO DÍLA

V listopadě léta Páně 1922.

Upravil a obrázky

do dřeva vyryl

ANTONÍN SLAVÍČEK.

Vytiskli

KRYL A SCOTTI

v Novém Jičíně

a to:

tisíc a 120 exempl.,

z nichž tento jest

325. ^c

Sklad

MARTY FLORIANOVÉ

ve Staré Říši na Moravě.

DEO GRATIAS

